

Chapter 1 : Catalog Record: The chronicle of Salimbene de Adam | Hathi Trust Digital Library

Salimbene di Adam, O.F.M., (or Salimbene of Parma) (9 October - c.) was an Italian Franciscan friar, theologian, and chronicler who is a source for Italian history of the 13th century.

Used - Near Fine see description Jacket condition: No Jacket, as issued Edition: Binghamton, NY New York: Any images included in this listing are of the actual book and not a generic photo. There are NO creases, bends, earmarks, or any types of writing or notes taken of any kind anywhere within the book. Pages do not display any type of damage. For a 31 year old book, the condition of this item is amazing. Please review the images carefully, as there will be no refunds on this item once purchased. Shipping estimates are currently for shipping within the Continental US only. Seller assumes all responsibility for this listing. Shipping and handling The seller has not specified a shipping method to Germany. Contact the seller- opens in a new window or tab and request shipping to your location. Shipping cost cannot be calculated. Please enter a valid ZIP Code. United States No additional import charges at delivery! This item will be shipped through the Global Shipping Program and includes international tracking. Learn more- opens in a new window or tab Change country: There are 1 items available. Please enter a number less than or equal to 1. Select a valid country. Please enter 5 or 9 numbers for the ZIP Code. Handling time Will usually ship within 2 business days of receiving cleared payment - opens in a new window or tab. Return policy Return policy details Seller does not offer returns. Refer to eBay Return policy for more details. You are covered by the eBay Money Back Guarantee if you receive an item that is not as described in the listing.

Chapter 2 : Salimbene di Adam (Author of Chronicle of Salimbene De Adam)

Chronicle of Salimbene De Adam has 4 ratings and 1 review. Ton said: Very biased and vitriolic but also witty, gossipy and very insightful chronicle by a.

Furkan Yoney Taak 2: De historische kritiek Naam: F0LC1a Initiatie in de historische praktijk: Bachelor of Arts in de geschiedenis 1e fase Academiejaar: We zullen nu trachten te achterhalen welke weg het heeft afgelegd. Bijzonder populair was het werk van Salimbene tijdens de middeleeuwen niet, want behalve het origineel bestaan er geen afschriften of drukken van het Chronicon. Salimbene ging te werk zonder kladversie, en werkte rechtstreeks op perkament. Op een bepaald moment kloeg hij zelfs dat hij had moeten stoppen met schrijven omdat hij geen perkament meer kon betalen. Het kende helemaal geen verspreiding, waardoor we hier niet veel over kunnen zeggen. Er kan wel gekeken worden naar de reden waarom het werk geen verspreiding heeft gekend. Tijdens de middeleeuwen werd het werk enkel geciteerd door Albert Milioli, een tijdgenoot van Salimbene. Hieronder volgt een korte opsomming van alle beschikbare wetenschappelijke uitgaven, waarna ik ze een voor een ga analyseren. Pas in gaf de stad van Parma de opdracht om een allereerste editie van de manuscript te publiceren, en werd getiteld als *Chronica Fratris Salimbene Ordinis Minorum ex codice Bibliothecae Vaticanae nunc primum edita*. Francis to Dante, Philadelphia, , 1. Baird is echter van mening dat het werk van Bernini niet kan vergeleken worden met die van Holder-Egger. Deze zijn echter allemaal in de oorspronkelijke taal van de bron. Er zijn geen volledige vertalingen van het Chronicon uitgebracht, maar wel deelvertalingen. Over deze vertalingen valt er buiten het feit, dat ze zeer kort zijn en geen kritisch voetnotenapparaat bevatten, niet veel te zeggen. Er is een poging geweest tot een volledige vertaling tot het Engels door G. Coulton, maar deze was ook zeer beknopt. Dit is het allereerste werk met een volledige vertaling met het daarbij horende kritische voetnotenapparaat. Eerdere vertalingen lieten de vele en langdurige Bijbelse citaten " die zo eigen zijn aan Salimbene " achterwege. In Bairds versie zijn deze citaten in een gangbaar Engels vertaalt met de oorspronkelijke tekst in de voetnoten. Aangezien het Latijn voor mij zeer moeilijk is, was dit het meest geschikte wetenschappelijke uitgave voor mij. Er moet wel gezegd worden dat de versie van Holder-Egger de voorkeur geniet, omdat deze een uitstekende kritisch apparaat en de tekst bevat in de oorspronkelijke taal. Hiertussen de beste editie kiezen is zeer moeilijk. Aan de ene kant is er de versie van Holder- Egger, die uitstekend is, maar ook redelijk verouderd en in het Latijn. Aan de andere kant heb je de meest volledige Engelse vertaling met een uitstekend voetnotenapparaat en inleiding. De beste keuze, om zo tijdens het onderzoek mezelf daartoe te kunnen wenden, zou zijn om de beide versies te raadplegen. De beste editie is in dit geval " volgens mij " een mengvorm tussen de editie van Holder-Egger en Baird. Herkomst Over de identiteit van de schrijver van het Chronicon bestaat er een historische eenstemmigheid. Iedereen is het erover eens dat Salimbene de Adam de auteur is. Deze toeschrijving van de bron aan Salimbene is gebaseerd op zowel informatie die men in de bron kan vinden, als in informatie over de bron in andere werken. Salimbene de Adam maakt zichzelf verscheidene keren nominatim bekend, onder andere door zinnen als *I, Brother Salimbene, and my brother Guido de Adam*. De expliciete vermeldingen zijn doorgaans *I, Brother Salimbene*, maar hij maakt zichzelf wel op zeer verschillende manieren impliciet bekend. Deze impliciete vermelding doet Salimbene door familierelaties, zijn functie bij de franciscanenorde, en feiten waarvan hij ooggetuige was, aan te halen. Uit deze genealogie kunnen we de onderlinge relaties vaststellen en via andere bronnen 3 Behalve het Chronicon zijn er geen andere teksten van Salimbene tot bij ons geraakt. Daaruit kunnen we dus niet achterhalen of Salimbene de echte auteur is. Alle wetenschappelijke uitgaven zijn het echter met elkaar eens dat Salimbene de Adam de enige en echte auteur is van het Chronicon. Naast wetenschappelijke uitgaven zijn de schrijvers van werken ook zeker dat Salimbene de enige en echte schrijver is van het Chronicon. Zijn ouders waren Guido de Adam, een kruisvaarder, en Immelda de Adam, de tweede vrouw van zijn vader. Hij had twee broers, waarvan eentje op jonge leeftijd overleed. Zijn andere broer ging in bij de franciscanenorde, en Salimbene zou hem op zeventienjarige leeftijd volgen. Salimbene was bij zijn geboorte bekend als Balian of Sidon, maar werd binnen zijn familie Ognibone genoemd. Hij kreeg de naam Salimbene bij zijn intrede in de franciscaner orde van de

laatste broeder die nog door Sint- Franciscus zelf was gekozen. Over het exact jaar van zijn overlijden bestaat er veel twijfel. Gemakshalve sluit ik me voor het verdere verloop van dit werk aan bij de jaartallen van Baird. De tijd en plaats van opstel zijn twee belangrijke gegevens om te weten. Deze kan men op verschillende manieren achterhalen. Allereerst zal ik aandacht besteden aan het zoeken van de tijd van opstel. Salimbene vermeldde bij het begin van zijn Chronicon vrij snel al, expliciet, de startdatum door zijn tekst te formuleren als volgt; All of these things were fulfilled in Frederick, as we saw with our own eyes; and I am now living in at the time of writing, on the Vigil of the Magdalene. We weten dat het Chronicon een chronologische opbouw heeft, waarbij elke gebeurtenis door Salimbene wordt ingeleid met het jaar waarin deze zich voordeed. Data waarop Salimbene schreef worden dus niet vaak expliciet meegedeeld. The death of the king of the Saracens of Tunis, after whose death they elected the son of King Peter of Aragon because of their controleren. Historici zoals Baird, Holder-Egger en West hebben dit al gecontroleerd en vastgesteld dat we ook impliciet zeker kunnen zijn dat Salimbene inderdaad de auteur is van het Chronicon. Geraadpleegd op 8 mei Salimbene zelf plaatst dit gebeurtenis in , en ook volgens Baird is het hiermee eens. Het feit dat dit het laatste stuk tekst is, wil nog niet zeggen dat dit het laatste gebeurtenis was. Het Chronicon is dan wel chronologisch geschreven, maar sommige gebeurtenissen worden eerder aangehaald. Antonino, who was killed by the assassins of Monaco of Bianello en in de voetnoten wordt door Baird bevestigd dat dit plaatsvond op 29 augustus Chronologisch is dit het laatste feit waarover Salimbene heeft geschreven. Aangezien Salimbene in begonnen is met schrijven, zijn logischerwijze alle gebeurtenissen die na hebben plaatsgevonden, hierna geschreven. Het manuscript vertoont op het einde heel wat onvolkomenheden, wat de vraag of Salimbene zijn Chronicon ooit heeft afgerond of niet openlaat. Auteurs als Baird, Holder-Egger en West nemen aan dat hij in is gestopt met schrijven. In that year I was living in Borgo San Donnino, and I wrote 1222, in dit stukje dat gaat over leren we van Salimbene zelf waar hij was. Nu en dan geeft Salimbene expliciet weer waar hij op dat moment was. In het begin van het Chronicon vertelt hij dat hij begint met schrijven in , maar niets over de plaats van opstel. Maar aangezien Salimbene het Chronicon heeft geschreven tussen en , kunnen we zelf nagaan aan de hand van de tekst kunnen waar hij zich hoogstwaarschijnlijk bevond op dat tijdstip. Op een bepaald moment schrijft Salimbene when I was living in Reggio on the feast of All Saints in the year , I went out 1223, dus kan al geconcludeerd worden dat hij bij het startdatum in Reggio was. In het vervolg van het Chronicon worden heel vaak gebeurtenissen uit de stad Reggio aangehaald. Salimbene vertelt tegen het einde toe dat er In July , twenty-eight men escaped from the prison of Reggio, en aangezien we hierboven al hebben besloten dat het Chronicon geschreven werd tussen en , kunnen we met zekerheid zeggen dat Salimbene gedurende de tijd van opstel zich in Reggio bevond. Het geheel werd dan samengehouden door Karel II van Anjou. Het plaatje bleef niet lang stabiel, want het Noorden werd steeds meer en meer weerspanning tegen het bewind van Karel II. Het feit dat hij de verleden tijd gebruikt, bevestigt dit. Geraadpleegd op 9 mei Karel II daarentegen kreeg de hulp van de Franse koning en het pausdom. Inhoud en vorm Salimbene Parmensis of Salimbene de Adam , werd geboren in als de zoon van een rijke Parmezaan. Tijdens zijn reizen heeft hij heel wat geleerd en ook kennism gemaakt met belangrijke mensen. Alhoewel zijn werk vooral gebaseerd is op zijn eigen ervaringen, begint hij zijn kroniek met de gebeurtenissen in Alessandria in het jaar In het begin legt hij kort zijn intenties voor het schrijven van deze kroniek uit, en nadien begint hij de belangrijkste feiten chronologisch aan te halen. Salimbene schreef in zijn Chronicon over zeer uiteenlopende zaken, wat het ook moeilijker maakt om zijn kroniek samen te vatten. Hij schreef vaak over de interne verdeeldheid en twisten binnen de franciscanenorde. Het is dankzij Salimbene dat men weet hoe het dagelijkse leven van deze orde er uitzag. Tevens biedt het Chronicon zeldzame informatie over de verspreiding van de drie- eenheidsidee van Joachim van Fiore. Salimbene kwam zelf onder de invloed van Joachims leer in nadat hij in Frankrijk had gestudeerd bij Hugo van Digne, die zelf een leerling was van Joachim van Fiore. Het Chronicon handelt dus zowel over religieuze als wereldse zaken. Deze tegenstrijdigheid van Salimbene blijkt bijvoorbeeld uit de manier waarop het kloosterleven zijn familie zowel in mannelijke als in vrouwelijke lijn volledig heeft vernietigd, maar dit om zijn familie opnieuw te kunnen opbouwen in de hemel. Hieruit kan worden afgeleid dat Salimbene zijn wereldse leven volledig had opgegeven, maar de vaststelling dat hij hier zeer vaak over verhaalt, is toch een teken dat hij het wereldse niet volledig van zich heeft kunnen losmaken. Hoewel het Chronicon van Salimbene

vooral gebaseerd is op zijn eigen bevindingen uit zijn leven, zijn de gebeurtenissen voor gebaseerd op het Chronicon van bisschop Sicard van Cremona. De bron kent een chronologische opbouw, en 27 A. Het Chronicon van Salimbene de Parma behoort tot het genre van een kroniek, en kan zelfs als een mengvorm gezien worden tussen twee subgenres van een kroniek. Het centrale gegeven in het Chronicon is de dagelijkse leven in de beginjaren van de franciscaner orde. Alleen al uit dit gegeven kan men het werk van Salimbene plaatsen onder het genre kloosterkroniek. Een kloosterkroniek bespreekt grote delen van het verleden van een instelling in een verhalende vorm, en dit volgens een chronologisch patroon. Zo zijn zijn eigen leven en de ervaringen die hij heeft opgedaan doorheen de jaren van groot belang, en wegen soms zelfs zwaarder door dan het religieuze aspect. Het zou daarom onmogelijk zijn om het wereldse aspect weg te denken uit het Chronicon. In dit wereldse aspect zijn vooral de gebeurtenissen in de steden belangrijk, en daarom zou dit subgenre een stedenkroniek kunnen genoemd worden. Het was de intentie van Salimbene om een kroniek te schrijven, en hij voegde er ook een genealogie over zijn eigen familie voor zijn nicht aan toe. De reden waarom hij dit deed, vermeldde hij in het begin zelfs expliciet.

Chapter 3 : Louis IX's Crusades – Sources for Crusade History

The Chronicle of the thirteenth-century Franciscan Salimbene de Adam (or Salimbene da Parma,) is as baggy a monster of medieval narrative as anyone would wish to encounter, and all the more.

A wandering Franciscan friar, priest, preacher, and writer, Salimbene met and wrote about the most important figures of his age—popes, emperors, kings, and prelates—as well as ordinary people and their daily lives. His father, Guido de Adam, was a handsome and gallant Crusader who headed a wealthy, well-connected bourgeois family which aspired to nobility. In his *Cronica*; *The Chronicle of Salimbene de Adam*, commonly known as the *Chronicle*, Salimbene recounts a revealing story about his infancy. In , a powerful earthquake shook northern Italy. The baptistry of Parma, which stood next to the de Adam house, seemed about to collapse on the house. She had rejected him for his sisters, he believed, but God had saved him. On February 4, , when he was only sixteen years old, Salimbene renounced his prospects of material success and entered the Franciscan Order. Angered, Guido never forgave his son and tried in both devious and violent ways to snatch Salimbene away from the order. Salimbene remained a Franciscan, however—traveling to such places as Lyons, Troyes, Paris, Sens, Geneva, Bologna, Genoa, Modena, and Ravenna; on his travels in Genoa, in , he was ordained a priest. Salimbene soon found a new family and new, otherworldly hopes in the Franciscans or Friars Minor or Minorites. Saint Francis of Assisi had founded his Order of Friars Minor in and provided its Rule in and more guidance in his Testament of . After the death of Saint Francis, his order split into the Spirituals, who followed strictly his Rule and Testament and idealized poverty, and the Conventuals, who compromised with what they saw as social and human realities and rejected the ideal of poverty. Joachim taught that history consists of three ages corresponding with the three aspects of the Trinity. The first age, that of God the Father, had ended with the new dispensation of Jesus Christ. The second age, that of the Son, would soon end with the new dispensation of the Holy Spirit, forty-two generations, or years, from the birth of Christ. In would begin an age of perfection, peace, and freedom, which Joachim termed the Sabbath of the Faithful under Christ the King, and a new religious order. The thirteenth century was perhaps the greatest medieval century, the age of Gothic architecture and Scholasticism, but it was also a time of troubles, with deadly conflict between the Papacy and the Hohenstaufen, civil wars in Italy between the Guelphs and the Ghibellines, heresy, persecution, the decline of the Crusades, and the new menace of the Mongol invasions. This seemed to many to be the time of troubles that Joachim had predicted would occur immediately before the millennium, and the Franciscans to be the new religious order that would officiate at the Sabbath of the Faithful. Joachism appealed to the finest, holiest men of the time, but also to many of the worst sort, who used prophecy as pretext for gross indecency and wild radicalism. Salimbene remained interested in Joachist prophecy as The entire section is 2, words. Unlock This Study Guide Now Start your hour free trial to unlock this 9-page Salimbene study guide and get instant access to the following:

Chapter 4 : Bianca Lancia - Wikipedia

Note: Citations are based on reference standards. However, formatting rules can vary widely between applications and fields of interest or study. The specific requirements or preferences of your reviewing publisher, classroom teacher, institution or organization should be applied.

Chapter 5 : Salimbene Di Adam | Italian historian | blog.quintoapp.com

Of all published articles, the following were the most read within the past 12 months.

Chapter 6 : Holdings : The chronicle of Salimbene de Adam / | York University Libraries

Franciscan chronicler (also Salimbene de Adam or Salimbene of Parma). Salimbene joined the Franciscans in ,

afterwards travelling widely in Italy and France.

Chapter 7 : Chronicle of Salimbene De Adam by Joseph L. Baird

The chronicle of Salimbene de Adam / Joseph L. Baird, Giuseppe Baglivi, and John Robert Kane. BX S24 S Le rigorisme au XVIIe siecle: Mgr. de Saint-Vallier et le sacrement de penitence ()

Chapter 8 : Salimbene Reference - blog.quintoapp.com

Notes From Seller: The dimensions of this book are approximately " inches wide x " inches height x " inches in depth, and with a weight of approximately lbs, a "Near Fine" example of an extremely scarce edition, red cloth, bright and clean with a very slight inward bowing to the spine, no dust-jacket as issued, pages.

Chapter 9 : Salimbene di Adam - Howling Pixel

The Chronicle of Salimbene de blog.quintoapp.com by Joseph Baird, Giuseppe Baglivi, and John Robert Kane. Medieval and Renaissance Texts and Studies